

DECIZIE

21 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ceban Alina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2022, în cauza penală în privința inculpatului

Bulat Constantin xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.07.2020 - 20.08.2021;

Instanță de apel: 22.09.2021 - 09.02.2022;

Instanță de recurs: 23.05.2022 - 21.09.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 august 2021, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Bulat Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități ce țin de circulația legală a drogurilor pe un termen de 5 ani.

În baza art.90¹ alin.(1), (3) Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite inculpatului Bulat Constantin s-a suspendat parțial, urmând ca acesta să execute pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea părții rămase a pedepsei cu închisoarea de 1 an să fie suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

În temeiul art.90¹ alin.(5) Cod penal, în coroborare cu art.90 alin.(6), lit.lit. c), f) și g) Cod penal, inculpatul Bulat Constantin s-a obligat în perioada de probațiune să urmeze un tratament de narcomanie, să participe la programele probaționale, considerate necesare de organul de probațiune și să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Bulat Constantin, la 21 mai 2020, aproximativ ora 14:00, aflându-se pe str. Melestiu 26/9, mun. Chișinău, fiind suspectat în consum de droguri, a fost stopat de către colaboratorii de poliție, în vederea escortării ultimului în incinta Inspectoratului de Poliție Centru, pentru verificare. Ulterior, fiind condus în incinta Inspectoratului de Poliție Centru,

amplasat pe str. Bulgară 40, mun. Chișinău, în rezultatul verificării, Bulat Constantin a predat benevol un pachet de tip „zip-lock” în care se afla o masă solidă de culoare cafenie, un aparat confecționat artizanal din sticlă și un tub confecționat din cauciuc, predestinat consumului de droguri, precursorilor și analoagelor acestora, care au fost împachetate și sigilate într-un plic de către colaboratorii de poliție și expediat spre examinare experților. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-1943 din 11.06.2020, „substanța solidă, cu aspect de bulgări de culoare cafenie, în cantitate de 0,51 g, depistată și ridicată la 21.05.2020, de la cet. Bulat Constantin, conține XLR-11”, care conform anexei Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, reprezintă substanță stupefiantă în proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, adică păstrarea, transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

3. Avocatul Ceban Alina în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-i stabili inculpatului Bulat Constantin pedeapsa în conformitate cu prevederile art.90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale, avocatul a invocat următoarele aspecte:

- inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, sincer s-a căit de cele comise, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată;
- în acțiunile inculpatului Bulat Constantin sunt prezente mai multe circumstanțe atenuante - căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției.

4. Prin decizia Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2022, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Ceban Alina în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Bulat Constantin încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că legalitatea și temeinicia sentinței este contestată cu apel de către avocatul Alina Ceban în interesele inculpatului Bulat Constantin, în partea individualizării pedepsei penale, în acest sens, s-a solicitat aplicarea inculpatului Bulat Constantin a pedepsei penale sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia potrivit prevederilor art. 90 Cod Penal.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Bulat Constantin, instanța de apel a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile

de viață ale familiei acestuia.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a notat că, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal se califică ca infracțiune „gravă”, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a stabilit că inculpatul Bulat Constantin a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise. De asemenea, conform prevederilor art.art.76, 77 Cod penal, prima instanță nu a reținut careva circumstanțe atenuante sau agravante.

Cu referire la personalitatea inculpatului Bulat Constantin, instanța de apel a desprins că, dânsul anterior a fost judecat, la evidența medicului psihiatru nu se află, se află la evidența medicului narcolog, cu diagnoza - consumator de substanțe narcotice – hașiș.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Instanța de apel a respins solicitarea de apel a părții apărării de a stabili inculpatului Bulat Constantin o pedeapsă mai blândă, prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, deoarece această măsură de pedeapsă nu poate fi aplicată anume reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptelor comise și din personalitatea inculpatului, totodată, o pedeapsă sub formă de închisoare, cu aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei ar avea un caracter iluzoriu, iar pedeapsa penală nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de avocatul Alina Ceban potrivit căreia, inculpatul Bulat Constantin a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, sincer s-a căit de cele comise, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, or, aceste circumstanțe nu indică la faptul că, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia este posibilă fără privarea lui de societate, deoarece inculpatul a comis o infracțiune gravă, anterior a fost atras la răspundere penală, însă pedeapsa penală aplicată anterior nu și-a atins scopul de corectare a inculpatului.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului Bulat Constantin, ținând cont de faptul că aceasta se căiește sincer de cele comise și le regretă, totodată, luând în considerație și vârsta tânără a inculpatului, precum și faptul că se află la evidența narcologică din anul 2012, a conchis că, suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoarea aplicate vinovatului și acordarea posibilității acestuia, ca prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății, decât izolarea deplină a vinovatului de societate.

Instanța de apel a respins ca nefondată solicitarea de apel a părții apărării privind aplicarea inculpatului Bulat Constantin a unei pedepse mai blânde, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, deoarece la caz nu au fost stabilite careva circumstanțe pertinente în baza cărora să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, concluziile date fiind generate de faptul că, inculpatul anterior a fost judecat, ceea ce denotă faptul că, inculpatul nu s-a corectat, dar a continuat să manifeste un comportament infracțional în societate.

Instanța de apel a apreciat că soluția primei instanțe s-a întemeiat pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

5. Avocatul Ceban Alina în numele inculpatului, în temeiul pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-i stabili inculpatului Bulat Constantin pedeapsa în conformitate cu prevederile art.90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale invocă că, este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Bulat Constantin. Însă, nu este de acord cu modul de executare a pedepsei stabilit inculpatului.

Menționează că, inculpatul și-a recunoscut pe deplin vinovăția, s-a căit de cele comise, a conștientizat fapta comisă, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a avut un comportament loial, contribuind activ la descoperirea infracțiunii imputate. Careva circumstanțe agravante în privința inculpatului nu au fost invocate și constatate.

Evidențiază că, instanțele de fond nu au acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75, 90 Cod penal, fără a efectua o analiză amplă a personalității inculpatului, ținând cont și de conduita acestuia înaintea săvârșirii faptei, după săvârșirea acesteia și în timpul judecății. Consideră că, instanțele de fond neîntemeiat au concluzionat că este rațional de a stabili lui Bulat Constantin o pedeapsă privativă de libertate, fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Avocatul reține că instanțele de fond au individualizat greșit pedeapsa stabilită inculpatului, referitor la suspendarea parțială a executării acesteia.

În final avocatul conchide că, poate fi oferită șansa de corectare în condiții de libertate a inculpatului Bulat Constantin, și chiar dimpotrivă, consideră că izolarea sa de societate va constitui o măsură de pedeapsă mult prea gravă, care poate atrage efecte nedorite de legiuitor față de persoana inculpatului.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru prevăzut la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal reține că, în esență, criticele părții apărării se axează pe ideea că instanța de fond au individualizat pedeapsa contrar prevederilor legale, la caz fiind indispensabilă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată

că acesta nu și-a găsit confirmare, iar instanțele de fond la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Bulat Constantin și-au motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală. Pedepsa stabilită este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul. Se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Instanța de recurs consideră că, solicitarea recurentului privind aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în baza art.90 Cod penal în privința inculpatului este neîntemeiată, or, doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința sa a unei pedepse cu suspendarea executării. Instanța de apel a argumentat detaliat soluția sa referitor menținerea sentinței și necesitatea executării parțiale a pedepsei sub formă de închisoare, iar recurentul nu a prezentat careva argumente plauzibile ce ar necesita modificarea deciziei contestate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art.90 alin.(1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „Dacă ... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei ... indicând numai decît în hotărâre motivele...”.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită inculpatului, răspunde scopului de corectare și reeducare prevăzut de art.61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei neprivative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Totodată, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate argumentele avocatului precum că, instanța de apel nu a luat în considerație la aplicare pedepsei inculpatului că, el a recunoscut vina pe deplin, regretă cele săvârșite, a promis să fie mai precaut pe viitor, astfel de acțiuni ilicite să nu mai comită, cât și de comportamentul vinovatului în timpul și după comiterea infracțiunii, or, anume aceste circumstanțe luate în considerație, au permis stabilirea pedepsei inculpatului la limita minimă

prevăzută de sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnat.

Mai mult, Colegiul penal reține și faptul că instanța de apel corect a reținut la stabilirea pedepsei inculpatului Bulat Constantin, că ultimul anterior a fost judecat pentru săvârșirea de infracțiuni similare (f.d.41).

În plus, Colegiul penal reține că potrivit cazierului contravențional (f.d.38), inculpatul Bulat Constantin se caracterizează negativ, anterior fiind sancționat pentru: procurarea ori păstrarea ilegală de droguri; huliganism nu prea grav; distrugerea intenționată a bunurilor străine.

Suplimentar, Colegiul penal reține că recurentul nu a formulat careva argumente indubitabile care să ateste că nu este acceptabilă pedeapsa individualizată de către instanțele de fond.

Totodată, se reține că motivele invocate în recurs, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens.

Subsecvent, analizând textul deciziei atacate (f.d.166) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ceban Alina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2022, în cauza penală în privința inculpatului *Bulat Constantin xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 septembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie